

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af en fast Voldgiftsret.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

Mødet hævet Kl. 2³⁰.

46de Møde.

Tirsdag den 5. April, Kl. 1^{1/2}.

Formanden: Jeg skal minde om, at der i et af de første Møder skal foretages Valg af 2 Statsrevisorer til at gennemgaa Statsregnskabet for Finansaaret 1909—10.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentebeder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1152.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 613) samt dets *Overgang til tredie Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Dérpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 59 af 24. April 1896, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 637).

Sagen sattes til Forhandling.

Broberg: Dette lille Lovforslags Fremkomst hidrører ganske sikkert fra den Bevægelse, der er rejst mod jyske Landejendomsbesidderes Kreditforeningers Direktion; man har hævdet, at Direktionen var en Modstander af at give den Valgret ved Valgene af Vurderingsmændene, som denne Bevægelses Ledere kunde ønske givet. Nu have de tre sidste Indenrigsministre givet Direktionen Medhold og sagt, at efter Loven af 24. April 1896, der er nævnt her i Lovforslagets Titel, havde denne Bevægelses Talsmænd ikke Ret. Vedkommende Forslagsstiller i Folketinget har ved Fremsættelsen af dette Forslag selv konstateret, at man med Urette har paaduttet denne Direktion for jyske Landejendommers Kreditforeninger denne Beskyldning, hvilket er ret interessant at lægge Mærke til. Paa min Gruppes Vegne vil jeg gerne anbefale Forslaget til Fremme.

P. G. C. Jensen: Der kan ikke, tror jeg, være den mindste Tvivl om Forstaaelsen af den i Lovforslaget omhandlede Bestemmelse i Loven af 24. April 1896 § 2. Der staar ganske tydeligt, at i de Foreninger, hvor Vurderingsmændene ikke vælges af Interessenterne, kan det ikke bestemmes, at Valget skal foretages af disse. Denne Bestemmelse er kommen ind i Loven ifølge et Kompromis. Da denne Lov var under Behandling her i Rigsdagen i Samlingen 1895—96, var jeg Ordfører for dette høje Ting i denne Sag, og de konservative Grupper i alt Fald vare fuldkommen paa det rene med, at det rigtigste i det hele taget vilde være, at Vurderingsmændene ikke vælges af Interessenterne i Kreditforeningen, men at de vælges af dem, der kunne staa allermost upartisk overfor Spørgsmaalet om, hvem der var de bedste Vurderingsmænd, altsaa navnlig Direktionerne. Det var noget, som jeg for Resten fra min tidligere Stilling som Kreditforeningsdirektør selv har kæmpet for og selv har ønsket at føre igennem, uden at jeg dog havde foretaget noget saadant og navnlig ikke søgt Forandring af Statutterne i den Retning. Men det var altsaa noget, som kunde komme, og i 1895 kom ogsaa Forslag frem om Forandring af Statutterne og om Bemyndigelse for Ministeriet til at stadfæste en Forandring af Statutterne. Det var det Spørgsmaal, der rejstes, hvorledes man paa bedste Maade skulde sørge for Vurderingsforretningens Paalidelighed, hvilket igen førte til Spørgsmaalet om, hvorledes Vur-